

"Trouw blijven aan mijn trouwbelofte is Gods wil"

02-06-2017 door Jeffrey Schipper, CIP.nl

Na 18 jaar strandde het huwelijk tussen Michèle en Marc. "Trouw blijven aan mijn trouwbelofte is Gods wil," vertelt de vrouw uit Vlaanderen.

Via [de website van 'Verbonden voor het Leven'](#) kwam zij in contact met de auteur van het boek over het huwelijk.

Michèle is een gepensioneerde verpleegkundige. Ze werd grootgebracht in een katholiek gezin en werd als jong meisje verliefd op Marc, de broer van een vriendin.

"We kregen verkering toen ik 17 was. Marc was 19. We trouwden in 1978 na zijn militaire dienstplicht. Samen kregen we drie dochters die nu de volwassen leeftijd hebben bereikt. Tijdens ons huwelijk werd ik enthousiast christen. Marc kon zich daar niet in vinden en koos voor een nieuwe relatie. We scheidde na 18 jaar huwelijk en het was niet gemakkelijk om de kinderen (destijds 9, 4 en 1,5 jaar oud) als alleenstaande moeder op te voeden en ik dacht dat het beter zou zijn om weer een gezin te stichten. Andere gelovigen zeiden me dat er Bijbelse gronden waren om dat te doen.

Twee en een half jaar na de scheiding ontmoette ik Johan, een lieve, gelovige man tot wie ik me aangetrokken voelde. We trouwden in het jaar 2000. Voor Johan was het zijn eerste huwelijk.

Korte tijd na ons huwelijk echter werd ik depressief en besepte ik dat het verdriet om de echtscheiding met Marc nog heel diep zat. Ik had het al die tijd verdrongen. Ook de kinderen waren niet echt gelukkig. Ik durfde dit tegen niemand te zeggen en begon met het slikken van antidepressiva.

Zo goed ik kon hield ik ons gezin draaiende en vocht ik tegen mijn verdriet. Ongeveer een jaar na ons huwelijk ging ik met een vriendin naar een christelijke samenkomst.

"KORTE TIJD NA ONS
HUWELIJK ECHTER WERD IK
DEPRESSIEF EN BESEFTE IK
DAT HET VERDRIET OM DE
ECHTSCHIEDING MET MARC
NOG HEEL DIEP ZAT"

Onderweg in de auto vertelde ze me over een gebedsgroep die bad om de wil van God te ontdekken. Ik bedacht dat ik dat ook zou willen weten en bad die avond samen met een andere vrouw of de Heer me Zijn wil wilde openbaren."

Gods waarheid

Michèle: "Voordat ik die avond ging slapen, las ik nog een stukje uit een Bijbels dagboek: 'De wil van de Heer staat in Zijn Woord.' Ik besloot de

volgende dag in de Bijbel te gaan lezen. Van zodra ik 's morgens wakker werd schoot de zin: 'Een vrouw is gebonden aan haar man zolang ze leeft,' door mijn hoofd. Ik bad: 'dit woord brandt in mijn hart maar waar staat het in de Bijbel?' Toen ik even later de Bijbel opensloeg las ik Romeinen 7:2. Weer bad ik: 'dit woord brandt in mijn hart'. Toen ik 's avonds een kerkdienst bijwoonde opende de voorganger met deze woorden: 'dat Zijn woord mag branden in uw hart'. Op dat moment stroomde er enorme vreugde en vrede door mijn hart; voor het eerst sinds lange tijd. Ik besepte dat ik volgens Gods Woord nog steeds gebonden was aan Marc.

Ik wist ook wat een moeilijke opdracht ik nu had: eerlijk zijn tegenover Johan, de kinderen en onze families. Ik heb heel veel gebeden in die periode, ook samen met Johan en we namen het besluit om als vrienden uit elkaar te gaan. Aan de kinderen vroeg ik vergeving voor de scheiding van hun ouders. Ik was, twee jaar na het huwelijk met Johan, weer alleen. Het was niet gemakkelijk want niet iedereen was blij met de keuze die we gemaakt hadden. Ik had echter diepe vrede en kreeg elke week tijdens de dienst in de kerk een bevestiging in mijn hart dat het de juiste beslissing was geweest. Toch hielden Johan en ik contact en eigenlijk was hij nog steeds een steun voor mij. De kinderen hadden het moeilijk en bij Johan vond ik altijd een luisterend oor. Met hun vader had ik weinig contact, hij was ondertussen opnieuw getrouwd.

"LANGE TIJD WIST IK WAT
ZIJN WIL WAS, NAMELIJK
DAT IK TROUW BLEEF AAN
DE BELOFTE DIE IK VOOR
ZIJN AANGEZICHT AAN
MARC HAD GEDAAN"

Ik kreeg problemen met mijn gezondheid, waaronder vijf operaties, en deed dikwijls een beroep op Johan. Hij stond steeds klaar voor ons, desondanks had ik er niet echt vrede mee. Sommige periodes hielden we afstand, andere momenten beleefden we meer samen. We zweefden tussen relatie en vriendschap..."

Hernieuwde huwelijksbelofte

In september 2015 was Michèle op een christelijke conferentie. "De spreker laste een moment in waarin we aan de Heer konden vragen wat er nog in de weg stond tussen Hem en ons.

Toen ik de Heer die vraag stelde kwam onmiddellijk het woord 'synchronisatie' in mijn gedachten en de overtuiging dat ik mijn wil moest synchroniseren met Zijn wil. Lange tijd wist ik wat Zijn wil was, namelijk dat ik trouw bleef aan de belofte die ik voor Zijn aangezicht aan Marc had gedaan: trouw blijven in goede en kwade dagen, tot de dood scheidt. 's Avonds luisterde ik naar een cd die ik op de conferentie had gekocht, het woord 'synchroon' werd er twee keer in gebruikt, waardoor ik het begreep. Ik wist wat me te doen stond: Johan loslaten en leven in afhankelijkheid van de Heer.

Ik ben nu een aantal maanden verder, ik heb gedaan wat Hij vroeg: synchronisatie, ik heb mijn huwelijksbelofte aan Marc hernieuwd, alleen, maar met een blijdschap die alleen Hij kan geven. Het is niet de gemakkelijkste weg... de smalle weg gaan. Maar zegt de Heer niet in Zijn Woord dat wie zijn leven opgeeft voor Hem, het zal vinden (Mattheüs 10:39)? Dit heb ik gevonden: een vreugde, niet zoals de wereld die geeft maar een vreugde door Hem, met Hem en in Hem. Een vrede die het verstand te boven gaat..

Mijn liefde is een keuze geworden, een keuze om trouw te blijven aan mijn jawoord en trouw aan de Heer."

[Voor opmerkingen of vragen naar aanleiding van het verhaal kunt u contact opnemen.](#)